

Jeg skal i hvert fald for mit eget vedkommende bede hr. Nødgaard om, når han for fremtiden vil citere mig, så at gøre det med henvisning til det, jeg har sagt, og ikke det, hr. Nødgaard tror, der står i avisen, og efter overskrifter i aviser, som der overhovedet ikke er dækning for i det referat, som hr. Nødgaard nu har stået og læst op.

Der er nemlig ikke nogen statsamtmand, der har sagt, at jeg er på juridisk tynd is, overhovedet ikke. Der er en stiftamtmand, der har sagt, at den sagsbehandling, der har fundet sted i Fyns Amt, er foregået efter reglerne, og for deres vedkommende er sagen afklaret. De vil nu give en redegørelse til Justitsministeriet.

Det har jeg aldrig betvivlet. Sådan er det. Jeg har aldrig kritiseret Fyns Statsamt for deres afgørelse. Men jeg har sagt, at afgørelsen skal undersøges, om det statsborgerbevis kan stå, eftersom det er Justitsministeriets generelle opfattelse, at man ikke kan opnå statsborgerskab ved erklæring, hvis man er udvist. Sådan forholder det sig, og sådan har det forholdt sig hele tiden.

Hr. Poul Nødgaard kan jo prøve med alle sine omskrivninger og alle sine citater at få det til at se forvirret ud, men sådan er det ikke.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jamen nu er jeg endnu mere forvirret.

Der står her: »Ifølge Frank Jensen« – det er altså justitsministeren – »har statsamtet overset, at personer, der er dømt til udvisning, ikke kan få statsborgerskab. Det er til gengæld noget vrøvl, mener amtmand på Fyn, Ninna Würtzen. – Vi har fulgt reglerne.« osv. Hvad er det, der er galt i det? Det er jo ordret citeret.

Og så vil jeg lige sige, at det lyder lidt fantastisk med den redegørelse, der er kommet fra Fyns Statsamt, som justitsministeren har modtaget, og som han siger, at man er i gang med at gennemgå. Når Folketinget her i dag faktisk stort set på grundlag af en aktuel sag behandler et lovforslag, nr. L 151 – for det er jo reelt en udløber af den sag – så synes jeg, det virker fantastisk, at landets justitsminister vil møde op i Folketinget uden at kunne komme med nogen konklusioner på den sag. Jeg ville bestemt have sat mig til at endevende den fra a til z.

Og så vil jeg godt lige spørge justitsministeren, det fik jeg ikke noget svar på: Den måde, det hidtil er gået til på i statsamterne og Borgerrepræsentationen, hvor de giver statsborgerskab – hvordan kan de statsamter vide,

at folk ikke kan få dansk statsborgerskab? De skal jo bare afgive, så vidt jeg ved, en erklæring om, at de har opholdt sig i landet i så og så mange år og de og de ting, og så får de et stempel, og så er de danske statsborgere.

Jeg kunne godt lide at vide – ja, jeg skal lige gøre spørgsmålet færdigt – hvordan statsamterne overhovedet kan have lavet noget som helst galt, for der er jo ingen, der orienterer dem om, at der er sket lovovertrædelser el. lign.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Altså, der er ét minut til korte bemærkninger, ikke halvandet, selv om man ikke er blevet færdig med sit spørgsmål. Så er det justitsministeren.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er Justitsministeriets generelle opfattelse, at er man udvist ved domstolene, så kan man ikke efterfølgende, når man opfylder reglerne om at have været her i 10 år, 5 af dem sammenhængende inden for de sidste 6 år, erklære sig til statsborgerskab. Så kan man ikke erklære sig. Man kan ikke benytte sig af den lovgivning, som er.

Og som hr. Poul Nødgaard ved, så er den afgørelse, som finder sted i statsamterne, ikke en afgørelse. Man har et retskrav efter loven til at kunne erklære sig. Hvis man er udvist, så er det vores opfattelse, at så er den erklæring ikke givet i overensstemmelse med gældende lov.

Sådan er det.

Men da statsamterne jo administrerer det område, så har vi skrevet til dem i et cirkulære, at den her sag peger på et punkt, hvor der ikke er skabt en hjemmel til i den gældende lovgivning, at de kan undersøge det ved hjælp af Kriminalregisteret, og at de så underskriver en tro og love-erklæring på det.

Nu har vi så via det lovforslag, som jeg fremsatte i dag, nr. L 151, skabt fuldstændig hjemmel til statsamternes adgang til Kriminalregisteret; det står jo fuldstændig klart nu i paragrafform også, hvad der er gældende ret.

Så til hr. Nødgaard: Også denne sag bliver håndteret efter de almindelige bestemmelser. Når hr. Nødgaard mener, at jeg skulle kunne komme i dag og afgøre den sag her i Folketingssalen, så viser det igen hr. Nødgaards manglende respekt for grundlæggende retlige principper, også forvaltningsloven.